

Beeldhouwer Gustave Calu.
De foto is van Georges Vandecasteele, eveneens lid van de Kunstvrienden.

Marcel Callaert verwelkomt pater Bosteels met een knapenkoor.
Het schilderij De Doornenkroning op de achtergrond bevindt zich thans in de St.-Salvatorskerk.
(foto: Stadsarchief Harelbeke, Privatie Archieven, Archief van de Kunstvrienden van Harelbeke en de Leiestreek.)

De jonge André Debaveye bij zijn tentoonstelling in galerij Bruegel.
(foto: Stadsarchief Harelbeke, Privatie Archieven, Archief van de Kunstvrienden van Harelbeke en de Leiestreek.)

Wij mogen aannemen dat de traditie van groepstentoonstellingen toen begon. Uit 1939 dateert een eerste subsidieaanvraag, waar Valère Allegaert tekent voor de voorzitter (waarschijnlijk bij afwezigheid van Calu).

De oorlogsjaren begonnen alvast ongunstig. Op 2 oktober 1940 kregen de Kunstvrienden het bevel de bovenzaal van het stadhuis te ontruimen. Toch bleven zij niet bij de pakken zitten. In 1942 was er alweer een tentoonstelling, dit keer in de Cercle, met o.a. werken van de overleden Florimond Vandeputte. Voor het eerst vinden wij de naam van Marcel Callaert onder de deelnemers. Het volgende jaar had de tentoonstelling opnieuw plaats in de bovenzaal. Van toen af zou ieder jaar een groepstentoonstelling komen met werk van de leden, vaak aangevuld door gastkunstenaars. De oorlog belette de kunstvrienden evenmin andere initiatieven te nemen. Zo werden in 1943- en 1944 al oefenstonden gegeven. Die cursussen, die uiteindelijk zouden leiden tot de oprichting van het Stedelijk Atelier voor Plastische Kunsten (SAPK, later SABV) willen wij bespreken in een afzonderlijk hoofdstuk. Over de houding van de Kunstvrienden tegenover de bezetter zijn geen concrete gegevens. In ieder geval werd de vereniging in 1944 uitgenodigd om deel te nemen aan de bevrijdingsfeesten, een uitnodiging waar zij enthousiast op inging.

Opnieuw in het tijdschrift West-Vlaanderen schreef dezelfde Smeets in het voornoemde artikel: De verdienste voor de activiteit der Kunstvrienden sedert de oorlog komt in zeer ruime maat toe aan hun secretaris kunstschilder Marcel Callaert.⁴ Marcel Callaert (1922-2004) was net afgestudeerd als onderwijzer aan de St.-Thomasnormaalschool in Brussel, waar hij de interesse voor kunst opdeed, toen hij zich aansloot bij de Kunstvrienden. Samen met de Kuurnse schilder-kunsthandelaar Michel Depypere, die toen ook lid was, ging hij schildersles volgen bij Roger Vercruysse (Rover), die toen zijn atelier had in Kortrijk. Een andere leerling van Rover was de jonge Jacques Coryn. In 1945 was Callaert al secretaris van de Kunstvrienden. Daarvoor vervulden Albert Debaere, Gilbert Bloyaert en Albert Brabant die functie.

4 Dr. Albert Smeets: Het jubileum der Kunstvrienden van Harelbeke en de Leiestreek, West-Vlaanderen, 1960, nr. 50. Zie ook (3).